

عنوان مقاله:

تعامل معماری و انرژیهای پاک؛ بررسی موردی (بهره گیری از انرژی زمین گرمایی در ساختمانها و امکان استفاده از آن در ایران)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه انرژی پاک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نوید مدن دوست - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه گیلان

صبا مردیها - دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان(ا)

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به افزایش روند مصرف سوخت های فسیلی، محدودیت و غیر قابل تجدید بودن آنها و همچنین پیامدهای سوء زیست محیطی و بهداشتی ناشی از مصرف این منابع، سمت و سوی بسیاری از تحقیقات جهانی به مهار بحران انرژی جلب شده است. از این روی اکثر پژوهشگران می کوشند تا با جایگزینی انرژی های تجدیدپذیر و با اجرای اصول پایداری محیطی، از آلودگی محیط زیست بکاهند. در این میان از آنجا که ساختمان ها تولید کننده بخش عمده ای از ازکربنیک متصاعد شده هستند، می توانند نقش مهمی در فرایند حفظ محیط زیست و کاهش آلودگی داشته باشند. در واقع معماری می تواند با استفاده هوشمندانه از انرژی های پاک پایدار، کیفیت زندگی را ارتقاء داده و در تقلیل مصرف منابع تجدیدناپذیر و بهینه سازی مصرف انرژی های تجدیدپذیر مؤثر باشد. ساختمانها و بخصوص ساختمانهای آموزشی مراکز عمده مصرف انرژی می باشند و لذا صرفه جویی در این بخش بسیار حائز اهمیت است. هم اکنون کشور های توسعه یافته در حال بهره گیری و ارتقا روشهای نوینی در زمینه انرژی های تجدید پذیر و از جمله انرژی زمین گرمایی؛ به طور مثال روش سرمایش تبخیری، روش آب-آبخیز سرمایش و گرمایش زمینی و روش دو سوپه با استفاده از هوا هستند. بدین سان در تحقیق حاضر ابتدا به لزوم بکارگیری انرژیهای پاک و سپس راهکارهای ارائه شده در این زمینه توسط کشور های توسعه یافته در زمینه بهره گیری از انرژی زمین گرمایی در ساختمان ها را مطالعه و امکان بهره مندی از آن را در کشورمان بررسی کرده ایم.

کلمات کلیدی:

آلودگی محیط زیست، انرژی های پاک، انرژی زمین گرمایی، ساختمان، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/170451>

